

דף ח.

עין משפט ג.

יו"ד סימן קצו סעיף ב

ב. אם בעלה בעיר מצוה לטבול בזמנה^ג, שלא לבטל פריה ורביה אפי' לילה אחד.

הגה: מותרת לטבול ליל שבת אם לא יכלה לטבול קודם^ד, ודוקא אם בעלה בעיר אבל בלי זה אסור.

הגה: אם היה אפשר לה לטבול קודם לכן, והגיע בעלה בערב שבת י"א שאסורה לטבול בליל שבת^ה, וכן נהגו במקצת מקומות, ובמקום שאין מנהג אין להחמיר^ו.

הגה: גם במו"ש לא תטבול אם היה אפשר לה לטבול קודם לכן. ואין

ג. ב"י כדעת ר"ת דטבילה בזמנה לאו מצוה אלא כשבעלה בעיר, וכמ"ש התוס' בנדה ל"ו ע"א וביומא ח' ע"א. ומיהושע שמצינו שנענש שביטל את ישראל מפריה ורביה לילה אחד, בעירובין ס"ג ע"ב. ואם האשה מתאחרת כדי לצער את בעלה עבירה היא בידה, וגורמת כמה רעות בעולם כך מובא בזוהר. באר הגולה אות ד'.

ד. אם טבלה בליל ו', ואח"כ ביום ו' מצאה ליכלוך תחת הציפורן מותר לה לטבול בליל שבת דאונס הוא, כ"כ מהר"ם מלובלין, וכתב הש"ך בס"ק א' דה"ה בכל ספק אם טבלה כראוי או לא, ואפי' אם עברה עם בעלה לילה אחת מותרת לטבול בליל שבת, דממ"נ אם לא צריך טבילה אין כאן מתקן איתתא ואם צריך א"כ זה בזמנה ומותר, כי לא יכלה לפני כן.

וכתב הברכי יוסף שרבות בנות טובלות בע"ש בעוד היום גדול וטעות בידם וצריך לטבול בליל שבת. ועוד כתב שם דטבילה במים חמים בליל שבת מותרת וכן מנהג ליורנו.

ה. כתב הש"ך דזה איירי שיכלה לטבול לפני שבת והיה בעלה בעיר, וע"כ אפי' בא בעלה בע"ש לא תטבול בליל שבת, אבל אם כשיכלה לטבול בעלה לא היה בעיר ורק בע"ש הגיע לעיר, מותרת לטבול בליל שבת. ש"ך ס"ק ב'. אבל הט"ז ס"ל דבכל אופן אם היה לה אפשרות לטבול לפני ליל שבת אפי' שבעלה לא היה בעיר ואח"כ הגיע בע"ש אינה יכולה לטבול בליל שבת, ובנה"כ האריך והחזיק דברי הש"ך.

ו. והב"ח כתב דיש להחמיר שזה מדינא וגם טבילה בזמנה מצוה, ועיין מה שהעיר עליו הש"ך בס"ק ג'. א' דטבילה בזמנה קימ"ל כר"ת דלאו מצוה כשאין בעלה בעיר ודלא כהר"ח, והסיק דבמקום שאין מנהג אין להחמיר כדברי הרמ"א.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

מרחיקין ז' הטבילה מן החפיפה.

הגה: אלמנה אסור לה לטבול טבילה ראשונה בליל שבת, משום דאסור לבא עליה בשבת ח'. וע"כ אסור לה לטבול גם במו"ש, ויש מקילין במו"ש ט', כיון שלא טבלה בליל שבת משום חשש איסור.

ז'. משום שצריכה לחפוף ביום דוקא, וכאן א"א שהוא שבת, וא"כ צריכה לעשות חפיפה בע"ש ויהיה הרחקה מן החפיפה לטבילה, ובחל ליל טבילה במו"ש ק, בדיעבד מהני חפיפה בלילה.

ח'. היינו ביאה ראשונה, משום שבזה קונה אותה, כמ"ש באו"ח סי' של"ט ובאהע"ז סי' ס"ג, וע"כ אין לעשות נישואין לאלמנה בע"ש כשחל טבילתה בליל שבת. ואם טבלה קודם לכן צריך שיבא עליה קודם שבת אחר החופה, ויחוד בתוך חדר אחד לא מהני, ועיין בט"ז, משא"כ בכלה בתולה שנוהגין שלא לעשות ביאת מצוה עד אחרי שבת.

ט. עיין בט"ז ס"ק ז'.